

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 329

ngày 21 tháng 10 năm 2001

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tự Giác

*Thành tâm tu luyện tự khai minh
Nghịch cảnh liên hồi chuyển hành trình
Khó khổ bình tâm uyển chuyển tiến
Đạo lành đưa rước hồn thanh hiền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 19/08/01 đến 25/08/01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có giúp ích gì cho nơn loại?
- 2) Những gì quá độ có hữu ích gì cho hành giả hay không?
- 3) Thời loạn lập lại trật tự có tốt không?
- 4) Tâm người đang sôi sục thì phải làm sao?
- 5) Sự cạnh tranh do đâu phát khởi?
- 6) Tình thương sống động khắp nơi nơi là sao?
- 7) Tình thương tái hồi thì phải làm sao?

<p>1) Atlantic city, 19-08-2001 5 : 15 AM <i>Hỏi : Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có giúp ích gì cho nơn loại?</i> Đáp : Thừa trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ có nhiệm vụ ban chiếu điển năng cho các giới, chỉ có rút lên từ trung tâm bộ đầu tự thức mà thôi</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thương tình hằng cứu giúp ban trợ Cảm thức chơn tâm từ giấc giờ Điều luyện chính mình chung điển tiến Thành tâm hướng thượng tự mình yên</i></p>	<p>2) Atlantic city, 20-08-2001 8 : 10 AM <i>Hỏi : Những gì quá độ có hữu ích gì cho hành giả hay không?</i> Đáp : Thừa những gì quá độ thì chỉ có phá hoại cho nơn sinh từ tâm lẫn thân chứ không có hữu ích gì hết</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Quá độ tâm linh khó tiến trình Dựng xây xây dựng lại càng mình Tâm thành phục vụ chung mức tiến Qui hội tâm linh giải tâm phiền</i></p>
<p>3) Atlantic city, 21-08-2001 8 : 35 AM <i>Hỏi : Thời loạn lập lại trật tự có tốt không?</i> Đáp : Thừa thời loạn lập lại trật tự thuận ý Trời Đất sẽ tốt hơn và vui hơn</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thức tâm tự hành qui giếng mối Cảnh tỉnh tâm linh phát triển tốt Trời Đất chung vui an phận tiến Tự mình tu tiến dẫn thân rời</i></p>	<p>4) Atlantic city, 22-08-2001 3 : 45 AM <i>Hỏi : Tâm người đang sôi sục thì phải làm sao?</i> Đáp : Thừa tâm người đang sôi sục thì phải niệm Phật liên tục thì tâm sẽ được lắng hạ</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thành tâm niệm Phật điển quân bình Trí tâm thanh tịnh tự mình mình Bình tâm qui hội trong giây lát Tâm mình trí sáng tự làm thình</i></p>
<p>5) Atlantic city, 23-08-2001 4 : 15 AM <i>Hỏi : Sự cạnh tranh do đâu phát khởi?</i> Đáp : Thừa sự cạnh tranh do lòng tham của mọi người kết hợp hưởng về tự lợi, không ích gì cho đại chúng</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Tham dâm eo hẹp khó thông hành Giao động không ngừng gây xáo trộn Theo dõi lòng tham quên thực chất Từ bi không có hại phần hồn</i></p>	<p>Atlantic city, 24-08-2001 7 : 05 AM <i>Hỏi : Tình thương sống động khắp nơi nơi là sao?</i> Đáp : Thừa tình thương sống động khắp nơi nơi là luồng điển đại bi của Trời đất lúc nào cũng liên hệ và ban chiếu trong xây dựng</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thân thương uyển chuyển khắp nơi nơi Sống động thương yêu giữa Đất Trời Xây dựng thăng hoa tình uyển chuyển Cần khôn vũ trụ chuyển thanh huyền</i></p>
<p>7) Atlantic city, 25-08-2001 6 : 35 AM <i>Hỏi : Tình thương tái hội thì phải làm sao?</i> Đáp : Thừa tình thương tái hội thì sẽ vui trong ổn định</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Tình thương tái hội rõ thâm tình Nhắc nhở quý yêu rõ thực tình Tái ngộ không còn tăng loạn động Tình thương xây dựng bởi cơ trình</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

Kính gửi Thiền Sư Lương Sĩ Hằng,
Giáo Chủ Phái Vô Vi.

Kính thưa thiền sư,

Mười lăm phút trước tôi nhận được tập Dũng hành để tôi viết nốt phần tâm linh trong tập “Hoàng Thi Thơ: Nhịp Cầu Tre muôn kiếp vẫn còn”, với ý định làm sao cho kịp ngày đại hội 3/11/01 ở Florida.

Thật là một đau xót của riêng tôi và có lẽ cũng là của anh chị em nghệ sĩ và bà con tham gia ngày hội lớn này, về sự ra đi của anh Hoàng Thi Thơ. Phần tôi xin cố gắng tối đa phụng sự cho ý nghĩa lớn lao này. Tôi nhận đây là một phần nhiệm vụ của tôi và là vấn đề tình sâu nghĩa nặng với anh Thơ, tuy là mới quen nhau chưa đầy một năm. Nhưng tri âm có nề chi thời gian dài mới là tri âm, một tiếng nhạc, một lời ca đủ xúc động tâm can rồi.

Tôi đọc ngay lời ca của Dũng Hành thì thấy lẽ đạo của thiền sư là một con đường ai cũng có thể đi được, từ trẻ đến già, chỉ cần có quyết tâm, do đó, mà nhạc sĩ đã cho nó cái tên là “Dũng” hành. Có dũng cảm thì đi mới đến được. Còn đi mà ngập ngừng không cả quyết thì Đường Không Đi Không Đến.

Lời ca như lời thơ, dễ hiểu quá. Chỉ cần giọng hát hay thì nó sẽ như “rót mật vào lòng”. Nhân đọc những lời ca này (thôi) mà tôi đã nghĩ ra, ôn lại và thấy trước có thể viết một tập truyện Vô Vi. Có một sự xúc động rất siêu là khi nhìn và nghe thiền sư thuyết giảng về Vô Vi, 5,7 lần trên video, đến lần cuối cùng vừa rồi, khi tiếp chuyện với cô H.V., thì tôi nói: tôi thấy thiền sư giống như Tam Tạng Thỉnh Kinh ăn sâu trong đầu tôi cho đến nay. Những nhân vật học trò của Tam Tạng: Tôn Hành Giả, Bát Quái, Sa Tăng mỗi người mỗi tánh đều tương phản một cách khắc nghiệt lại với Sư Phụ Tam Tạng. Phải chăng Vô Vi là một tinh vi của nhà Phật?

Ngoài ra chuyện Tôn Tẫn Bàng Quyên và nhiều chuyện khác cũng là những nét của Vô Vi hoặc làm cho con người phải nghĩ mà bước lên đường Vô Vi...Tôi nay đã 72 (sinh năm 1930) gió sương cũng khá nhiều, đường gai góc cũng không ít, nay được chiếc cầu tre bắc sang thế giới Vô Vi thật là vui lắm. Dù sao thì anh Thơ cũng đã dắt tôi qua được bến bờ.Tôi phải viết cho hết tơ lòng để đền ơn đáp nghĩa cho thiền sư và tạ tình người nhạc sĩ thiên tài đã đưa tư tưởng Vô Vi của thiền sư lên cánh nhạc bay vào lòng người. Kính chúc thiền sư an khang.

=====

Atlantic city, ngày 11/10/2001

Kính gửi anh X. V.

Tôi vui nhận được thơ anh đề ngày 9/29/2001 được biết anh đã nhận được tập nhạc Dũng Hành do anh Hoàng Thi Thơ sáng tác với những lời hay ý đẹp khuyến tu, tận tình độ tha tại thế, xây dựng trong tinh thần tu tiến. Nay người ra đi với tuổi hạc đã cao, dứt khoát trong thanh tịnh. Những người đồng nhịp phục vụ và ái mộ đều cảm động và nuối tiếc, riêng tôi cũng vậy, mất đi một tâm hồn tri kỷ đã tận tình phục vụ cho chung, dẫn thân độ đời một cách rất khiêm nhường.

Người tu thực hành, phải hạ mình đìu tiến muôn dân, thực hành khai triển ba luồng sinh khí củtim gan và thận, tự ngừa bệnh thay vì xảy ra bệnh.Mỗi mỗi đều nhờ nguyên khí của trời đất thì sẽ đạt trường sanh.Nếu có dịp cảm thông và viết ra những sự cần thiết của nhơn sanh.

Kính chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Vĩ Kiên

BẠN ĐẠO VIẾT

Con Tầm Đến Chết Vẫn Còn Ướm Thơ

Kính dâng hương hồn nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ

Thêm một người nghệ sĩ tài ba của chúng ta đã nằm xuống. Vâng! Anh đã yên giấc nghìn thu trong một ngày thu gió hiu hiu thổi.

Tôi muốn khóc những hạt nước mắt thương tiếc cho gia đình anh mà sự mất mát của anh là mất đi một nguồn sống hữu ích cho gia đình và xã hội, và riêng người tu Vô Vi của chúng tôi mất đi một người bạn sáng tác những bản nhạc Vô Vi phổ theo lời thơ của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng. Và vị Thầy khả kính của chúng tôi mất đi một người bạn đồng hành mà suốt cuộc đời chỉ lo phụng sự nhân sinh.

Không phải chỉ có những người lính cầm súng ra trận để bảo vệ tổ quốc giang san mới là người chiến sĩ yêu nước. Mà chính những vị tu hành, những người nghệ sĩ đem tâm huyết của mình giảng dạy và viết lên những lời hay ý đẹp hô hào tình yêu quê hương, tổ quốc, yêu nhân loại cũng là những người lính của Thượng Đế đã đem hết tài năng của mình để cống hiến cho đời được hữu ích và cuộc sống có Chân Thiện Mỹ hơn. Họ là những anh hùng không tên tuổi sống âm thầm trong bóng tối âm u. Họ viết lên bao lời hay ý đẹp để cho cuộc sống trần gian có ý nghĩa hơn. Xoa dịu niềm đau nỗi nhớ hoặc những vui buồn của kiếp nhân sinh, tình yêu cha mẹ vợ chồng con cái cũng như cuộc sống thiên nhiên của muôn loài vạn vật. Ôi! Người nghệ sĩ tài ba ấy đã ra đi, vĩnh viễn ra đi. Vẫn biết ai rồi cũng sẽ ra đi không bao giờ trở lại, kể trước người sau nhưng vẫn có chút gì vương vấn tiếc thương. Sống một cuộc sống có ý nghĩa. Chết một cái chết có ý nghĩa mới đáng được hiện diện trên quả địa cầu này.

Đi không chẳng lẽ lại về không? Biết rằng khi ra đời chúng ta không ai mang theo cái gì cả rồi khi làm nên có chúng ta chết lại về không. Đó nói về vật chất chứ về tâm linh thì khác.

Hùm chết để da.

Người ta chết để tiếng!

Tiếng đây là tiếng tốt để lại hậu thế cho nên người nghệ sĩ này đã để lại một gia tài đồ sộ về âm nhạc bao gồm nhiều bản nhạc ca ngợi tình yêu quê hương, gia đình và thiên nhiên. Gần đây anh lại hợp tác cùng Thầy để sáng tác nhạc Thiên Ca. Tôi không biết nói bao lời để ca tụng sự hay của người khác nhưng đối với anh, anh rất đáng được ca ngợi. Anh thật sự đóng góp rất nhiều cho nền âm nhạc và nghệ thuật sân khấu Việt Nam. Hầu như từ thập niên 50 khi còn tấm bé, tôi và tất cả mọi người rất thích hát nhạc của anh. Từ thành thị cho đến thôn quê từ hang cùng cho đến ngõ cụt dân gian ai cũng biết đến anh qua những bài hát như "Trăng Rụng Xuống Cầu" và "Gạo Trắng Trăng Thanh" nhất là câu "vô đây em dù trời khuya anh nhớ đưa em về..." Và đôi nghệ sĩ tài danh là Ngọc Cẩm và Nguyễn Hữu Thiết hát sở trường nhạc của anh. Người trí thức cho đến bình dân ai cũng biết anh, đâu đâu ai cũng biết anh và chị Thúy Nga và con anh là Hoàng Thi Thi và cháu anh Thi Thao nữa. Cảm động nhất là bài "Đường Xưa Lối Cũ" khi anh trở lại quê hương của anh là Quảng Trị để nhìn thấy sự điêu tàn của quê hương. Lúc đó tâm hồn người nghệ sĩ rất đau thương trong sự tàn phá và thấy trống vắng trong lòng mình khi nhìn cảnh điêu tàn của chiến tranh. Đó mới là thực chất của tình yêu. Con tim rướm máu.

Rồi ngày tháng qua đi, qua đi. Anh vẫn sống và không ngừng sáng tạo những con đẽ của anh. Những đũa con tinh thần phát ra tự đáy tim anh.

Tôi viết tên anh trên lá trên hoa,

Tôi viết tên anh trong trái tim tôi...

Rồi dần dần những nỗi đau thương đó hiện ra trên nốt nhạc cung đàn khiến anh phải mang tâm bệnh. Bao giờ mọi người mới hiểu nỗi anh? Bao giờ nhân loại mới biết quay về với chính mình để đem từ tâm thương yêu vạn vật thương yêu tất cả để cứu lấy chính mình? Đó là điều các đấng cứu thế mong muốn chúng ta quay về với thực chất của chính mình để sống trong hòa bình và thương yêu nhau, trở thành hồn nhiên như là trẻ thơ mới ra đời. Trong khi mọi người đi xem hát, họ chỉ biết vỗ tay khen ngợi chứ đâu biết đời nghệ sĩ phải hy sinh rất nhiều mới tạo nên những bản nhạc? Gần đây anh đã cộng tác với Đức Thầy để cùng hòa lên điệu nhạc Thiên Ca để khuyến tu cho hậu thế noi theo mà tu. Mặc dầu phải đấu tranh với cơn bệnh ngặt nghèo anh vẫn phấn đấu vì anh biết hơn lúc nào cả anh phải để lại cái gì cho nhân loại. Đó là nhạc tâm linh mà chỉ có tâm linh mới tồn tại còn thể xác và vật chất sẽ hủy hoại theo thời gian. Không ai tránh khỏi định luật của Thượng Đế. Anh và Thầy như ngọn hải đăng soi sáng cho con tàu và như sao mai rực sáng trên nền trời đêm.

Thà một phút huy hoàng rồi chợt tắt,

Còn hơn là le lói mãi quanh năm.

Những bài nhạc Thiên Ca anh viết theo ý thơ và lời thơ của Thầy thay vì yếu điệu du dương thì lại sống động và kích động. Cũng biết trong trái tim yếu đuối anh vẫn còn thích sống lắm, sống để sáng tác mãi mãi không ngừng cho Đời hay Đạo. Nhờ vậy Vô Vi chúng tôi mới có những bản nhạc lấy từ tâm huyết của người để cho hậu thế. Giống như con tằm đến chết vẫn còn ươm tơ. Thật đáng ca ngợi và biết ơn Đức Thầy và Anh. Mặc dù biết mình sắp phải ra đi không bao giờ trở lại, anh vẫn không sợ sệt mà trực diện với tử thần vì anh biết chết không phải là hết. Anh vẫn sống mãi trong lòng vợ con anh, chị Thúy Nga người bạn đường luôn ở bên anh đó cũng là nguồn cảm hứng của anh và các con anh là những bản nhạc hay mà anh đã sáng tạo. Có lẽ nhờ anh sáng tác nhạc tâm linh mà anh biết đời là vô thường, trong cái có nó có cái không và trong không còn có cái có cho nên anh vẫn vui vẻ cho đến phút cuối cùng.

Dù anh đã mất nhưng anh vẫn còn và sống mãi trong lòng mọi người. Nhất là bạn đạo Vô Vi chúng tôi không bao giờ quên gia đình anh chị. Chúng tôi đang chờ ngày giờ tái ngộ cùng Thầy cùng bạn trong chuyến du thuyền Dũng Hành và đón xem những bản nhạc Thiên Ca mới cuối cùng của đời anh trong sự chờ đợi náo nức trong lòng. Ngày đó chắc có sự hiện diện của anh và gia đình. Anh thật sáng danh với danh nghĩa Chiến Sĩ của Thượng Đế với sự biết ơn của người tu Vô Vi của chúng tôi.

Xin anh thành thơ nơi Thiên Đàng.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Vĩ Kiên Phật

Vạn Vật Thái Bình

Thanh Tịnh Mai

Nam Cali 10/6/01

THƠ

MỪNG THẦY

Mừng Thầy tuổi hạt đã cao
 Mừng Thầy khoẻ mạnh hồng hào nước da
 Mừng Thầy tuy tuổi đã già
 Mừng Thầy nét mặt hài hoà vui tươi
 Mừng Thầy ấm áp nụ cười
 Mừng Thầy mắt sáng như mười vì sao
 Mừng Thầy đi đứng thong dong
 Mừng Thầy tiếng nói như dòng suối trong
 Mừng Thầy sống thọ trăm năm
 Mừng Thầy sống mãi đất chôn con khờ.

Nguyễn Thi Tron.
 (Vũng Tàu, 08/9/01)

THĂM THĂM ĐƯỜNG TU

Tu thiền Tiên cảnh chẳng mù xa
 Bàn bạc thiền ca ánh trắng tà
 Qui hội đường đời thôi đắm nhiễm
 Dũng hành nẻo đạo Vô Vi qua
 Thiên đường quang chiếu đêm tu viếng
 Địa ngục trần gian khổ quá hà
 Tỉnh thức tự mình tu mới được
 Điển năng phát triển sáng đầu ta.

Thiên Dũng.
 (Củ Chi, 20/9/01)

THIÊN ĐƯỜNG HAI KHÔNG

Đường lên thiên đàng không dễ đâu!
 Thiền viện Hai Không sỏi đá sâu
 Ta dại ta tìm nơi vắng vẻ
 Trời xanh chim trắng lá vàng nâu
 Con đường niệm hành nho xanh chín
 Dòng suối reo vui chảy dưới cầu
 Mới biết tu Tiên sao dễ quá
 Hai Không dư thiếu mấy ai đâu?

Năm Thành.
 (Củ Chi, 19/9/01)

ĐIỂN KHÔNG KHÔNG

A Di Đà Phật điển linh quang
 Sáng chói vô cùng điển sáng choang
 Từng số điển quang từ Thượng Đế
 Phật tâm sáng suốt tỏa hào quang
 Điển tâm hoá độ quần sanh khổ
 Khai triển chơn tâm điển khí quang
 Điển khí khai thông hoà vũ trụ
 Điển không không điển điển năng quang.

Năm Thành.
 (Củ Chi, 9/9/01)